



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobkyně: **P. V.**
bytem X
zastoupena JUDr. Ilonou Chladovou, advokátkou
sídlem Hostinského 2282/4, Brno

proti
žalovanému: **Magistrát města Brna**
sídlem Dominikánské náměstí 1, Brno

za účasti: 1. D. J.
2. I. J.
oba bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.6.2019, č.j. MMB/0241429/2019, sp. zn. OUSR/MMB/0174456/2019/2,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11.6.2019, č.j. MMB/0241429/2019, sp. zn. OUSR/MMB/0174456/2019/2, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno-Královo Pole, odboru územního a stavebního řízení (dále jen „stavební úřad“), ze dne 4.3.2019, č.j. 4063/16/2300/396/Kopd., jímž stavební úřad dodatečně nepovolil změnu stavby „Stavební otvor s oknem ve 2. N.P. štítové stěny objektu rodinného domu M. X na pozemku p. č. XA k.ú. X, směrem k sousednímu domu M. X na pozemku p. č. XB k.ú. X“.

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobkyně namítá, že žádost o dodatečné stavební povolení podala z opatrnosti, neboť již v kolaudačním řízení vedeném pod sp. zn. 06/9479/ÚS/1314 byla změna v realizaci stavebního otvoru s oknem o velikosti 1210 mm x 1160 mm ve 2. NP štítové stěny objektu M. X na pozemku parc. č. XA v k.ú. X směrem k sousednímu domu M. X na pozemku parc. č. XB v k.ú. X schválena; nebyl tedy důvod k zahájení řízení o odstranění stavby a v souvislosti s tím pak podání žádosti o dodatečné povolení. Po vydání kolaudačního rozhodnutí žalobkyně žádné zásahy do objektu č.p. X neučinila, stavební otvor existoval již při kolaudaci; přestože v příslušném zápise z kolaudace není stavební otvor zmíněn, neznamená to, že tento otvor nebyl předmětem změny při kolaudaci a že jej žalobkyně provedla až po kolaudaci.
3. Žalobkyně také namítá, že se žalovaný nezabýval její argumentací ohledně schváleného stavebního otvoru a toliko odkázal na vyhlášku č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“), a vyzval žalobkyni k podání žádosti o výjimku, kterou zamítl. Pokud žalovaný odkazuje na projektovou dokumentaci se zákresem stavebního otvoru s oknem trojúhelníkového tvaru, pomíjí, že otvor se nacházel v části zdi domu č.p. X v blízkosti sedlové střechy domu č.p. X, přičemž v současné době se nachází v odsunutě poloze, která musela být zřejmá již při kolaudačním řízení; k posunutí otvoru s oknem došlo na základě požadavku vlastníka sousední nemovitosti, aby v budoucnu mohl zrealizovat své vlastní stavby objektu č.p. X.
4. O existenci stavebního otvoru v době kolaudace svědčí podle žalobkyně i to, že od roku 2006 do roku 2016 vlastníci domu č.p. X nepodali příslušnému stavebnímu úřadu žádný podnět, proti otvoru nebrojili a učinili tak až za situace, kdy žalobkyně podala námitky v řízení o nepovolených stavebních změnách domu č.p. X. Žalobkyně uvádí, že pokud by pro ložnici nebylo zajištěno osvětlení dle tehdy platných předpisů, nebylo by možné, aby při kolaudačním řízení stavební úřad změny schválil.
5. Svoji argumentaci žalobkyně rozhojnila v podané replice, kde zdůraznila, že z podání žádosti o dodatečné stavební povolení nelze dovozovat, že žalobkyně uznává, že se jedná o nepovolenou stavbu.
6. S ohledem na výše uvedené žalobkyně navrhuje, aby zdejší soud žalobou napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňové zrušil. Na svém procesním stanovisku žalobkyně setrvala po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření nesouhlasí se žalobou, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Věcně setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí.
8. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejší soudem. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Shrnutí vyjádření osob zúčastněných na řízení

9. Osoby zúčastněné na řízení se k podané žalobě nevyjádřily.

IV. Posouzení věci

10. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
11. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
12. Podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31.12.2017, (dále jen „stavební zákon“), nařídí stavební úřad odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.
13. Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující ohlášení, žadatel předloží podklady předepsané k ohlášení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115; ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení.
14. Podle § 129 odst. 3 písm. c) stavebního zákona stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.
15. Podle § 25 odst. 6 vyhlášky č. 501/2006 Sb. je s ohledem na charakter zástavby možno umístit až na hranici pozemku rodinný dům, garáž a další stavby a zařízení související s užíváním rodinného domu. V takovém případě nesmí být ve stěně na hranici pozemku

žádné stavební otvory, zejména okna, větrací otvory; musí být zamezeno stékání dešťových vod nebo spadu sněhu ze stavby na sousední pozemek; stavba, její část nesmí přesahovat na sousední pozemek.

16. Podle § 26 vyhlášky č. 501/2006 Sb. je za podmínek stanovených v § 169 stavebního zákona možná výjimka z ustanovení § 20 odst. 3, 5 a 7, § 21 odst. 4, § 23 odst. 2, § 24 odst. 1 a 3, § 24a odst. 2 a 3, § 25 odst. 2 až 7.
17. Ze správního spisu vyplynulo, že dne 4.2.2016 provedl stavební úřad prohlídku, při které zjistil, že v místnosti ložnice v 2. NP je proveden stavební otvor o rozměru 1190 mm x 1155 mm ve štitové stěně objektu M. X na pozemku parc. č. XA v k.ú. X směrem k sousednímu objektu M. X na pozemku parc. č. XB v k.ú. X. Stavební otvor byl osazen dvoukřídlým otvíravým oknem, byl zapraven, parapetní zdivo bylo opatřeno vnitřní podokenní parapetní deskou, stavební úprava byla dokončena. Písemností ze dne 22.2.2016, č.j. 700/16/2300/59/Kopd., doručenou žalobkyni dne 25.2.2016, oznámil stavební úřad zahájení řízení o odstranění stavby, současně vyrozuměl žalobkyni o možnosti podat žádost o dodatečné povolení stavby (resp. její změny, spočívající ve vytvoření stavebního otvoru). Žalobkyně tak učinila podáním ze dne 14.3.2016. Žalobkyně následně podala žádost o povolení výjimky z § 25 odst. 6 vyhlášky č. 501/2006 Sb., kterou stavební úřad zamítl (rozhodnutí ze dne 1.8.2018, č.j. 18863/17/2300/2059/Kopd.-7) a žalovaný toto rozhodnutí potvrdil (rozhodnutí ze dne 26.10.2018, č.j. MMB/0421100/2018); stavební úřad poté prvostupňovým rozhodnutím změnu stavby dodatečně nepovolil.
18. Žalobkyně předně namítá, že žádost o dodatečné povolení změny stavby podala „z opatrnosti“, přičemž nesouhlasí s tím, že by změna stavby byla provedena bez rozhodnutí stavebního úřadu a odkazuje na kolaudační řízení sp. zn. 06/9479/ÚS/1314 a jemu předcházející povolení změn.
19. Zdejší soud k této argumentaci žalobkyně podotýká, že z ničeho neplyne povinnost žalobkyně podat žádost o dodatečné povolení změny stavby za situace, kdy by nesouhlasila s tím, že změna stavby byla provedena bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, tedy kdy nesouhlasila s existencí podmínky pro zahájení a vedení řízení o odstranění stavby. Žalobkyně mohla svá práva uplatnit v samotném řízení o odstranění stavby; ostatně stavební úřad v oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby ze dne 22.2.2016, č.j. 700/16/2300/59/Kopd., žalobkyni vyrozuměl o tom, že je v souladu s § 36 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), oprávněna navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy až do vydání rozhodnutí, že je oprávněna vyjádřit své stanovisko, dále je v souladu s § 52 správního řádu povinna označit důkazy na podporu svých tvrzení a konečně i oprávněna nahlížet do podkladů rozhodnutí. Podstatné však je, že k žádosti žalobkyně ze dne 14.3.2016 bylo řízení o dodatečném povolení stavby ve smyslu § 129 odst. 2 stavebního zákona zahájeno.
20. Sporná otázka nastolená žalobkyní spočívá v naplnění zákonných předkladů pro dodatečné povolení změny stavby, která de facto splývá s tím, zda byly naplněny okolnosti pro samotné vedení řízení o odstranění stavby předvídané § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, neboť žalobkyně tvrdí, že se nejedná o změnu stavby prováděnou nebo provedenou bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem.

21. Zdejší soud je toho názoru, že pakliže by i v řízení o dodatečném povolení stavby ve smyslu § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona bylo zjištěno, že změna stavby se opírá a byla provedena v souladu s příslušným rozhodnutím, opatřením či jiným úkonem stavebního úřadu, řízení o dodatečném povolení by pozbylo významu, neboť by bylo rozhodováno o povolení změny stavby, která již povolena byla, tedy jednalo by se o překážku věci rozhodnuté.
22. Rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 28.6.2004, č.j. OÚŠŘ:04/7157/US/1106/Kopd., byla na základě žádosti manželů Venclovských povolena změna stavby – nástavba části domu M. X na pozemku parc. č. XA v k.ú. X; uvedené stavební povolení nabylo právní moci dne 2.8.2004. Nástavba byla povolena do užívání kolaudačním rozhodnutím sp. zn. 06/9479/US/1314 ze dne 22.8.2006, které nabylo právní moci dne 19.9.2006 a jehož součástí byla i dokumentace skutečného provedení stavby. Podle zdejšího soudu správní orgány dostatečně zdůvodnily závěr, že zjištěná změna stavby (posuzovaná správními orgány nyní) dříve povolena nebyla a ani nebyla projednána v rámci kolaudačního řízení sp. zn. 06/9479/US/1314, na které odkazovala žalobkyně.
23. Žalovaný k této otázce převzal svoji argumentaci ze svého rozhodnutí ze dne 26.10.2018, č.j. MMB/0421100/2018, jímž zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 1.8.2018, č.j. 18863/17/2300/2059/Kopd.-7, kterým stavební úřad zamítl žádost žalobkyně o povolení výjimky z § 25 odst. 6 vyhlášky č. 501/2006 Sb., a to konkrétně závěr, že výkres půdorysu 2. NP, označený jako Dostavba rodinného domu M. ulice č.p. X v X, stavební část, číslo výkresu 03, z května 2004, zodpovědný projektant Ing. arch M. N., dokumentuje skutečné provedení stavby a byl ověřen a schválen stavebním úřadem za podmínek kolaudačního rozhodnutí sp. zn. 06/9479/US/1314 ze dne 22.8.2006; dle této ověřené dokumentace je ve 2. NP štitové stěny objektu rodinného domu X směrem k sousednímu domu X zakreslen stavební otvor s oknem trojúhelníkového tvaru, tento otvor byl umístěn v blízkosti sedlové střechy sousedního domu, a to v prostoru samostatné místnosti se schodištěm, která vznikla rozdělením místnosti č. 201 nenosnou příčkou s dveřmi; trojúhelníkový otvor měl rozměry stran tvořící pravý úhel 1640 mm x 1020 mm; jedná se tedy o zcela odlišný stavení otvor s oknem, než který je předmětem řízení o povolení výjimky z § 25 odst. 6 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Podle kolaudačního rozhodnutí, včetně závěrů místního šetření, byla stavba provedena v souladu s projektovou dokumentací s tou změnou, že v místnosti ložnice směrem do dvorní části bylo místo plného, neotvíravého okna osazeno francouzské okno, a v místě zbourané obvodové zdi byla postavena nenosná příčka se dveřmi a ze společné místnosti ložnice s pracovnou byly vytvořeny místnosti dvě. Rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 29.9.2004, č.j. 04/10853/1752/Kopd., byla povolena změna stavby před dokončením – nástavba části domu M. X, a to v tom rozsahu, že „Ve 2. NP bude místnost č. 201, navržená jako pracovna, změněna na ložnici s pracovnou a bude zde vybudováno další sociální zařízení – WC s umývánkem a se sprchovým koutem“.
24. Žalovaný uzavřel, že stavební otvor s oknem ve 2. NP štitové stěny v objektu rodinného domu M. X směrem k sousednímu domu M. X, jak je vyznačen ve výkresu „Půdorys 2. NP – okno v posunuté poloze“ z 26.2.2018, tedy otvor o rozměrech 1190 mm x 1155 mm osazený dvoukřídlým otvíravým oknem, nebyl povolen v rámci stavebního povolení ze dne 28.6.2004, č.j. OÚŠŘ:04/7157/US/1106/Kopd., které nabylo právní moci dne 2.8.2004, a tato změna nebyla projednána ani v rámci kolaudačního řízení, které bylo

ukončeno vydáním kolaudačního rozhodnutí ze dne 22.8.2016, sp. zn. 06/9479/US/1314, které nebylo právní moci dne 19.9.2006.

25. Pokud jde dále o splnění podmínek pro vydání dodatečného stavebního povolení, tu žalovaný správně vycházel ze svého rozhodnutí ze dne 26.10.2018, č.j. MMB/0421100/2018, jímž zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 1.8.2018, č.j. 18863/17/2300/2059/Kopd.-7, kterým stavební úřad zamítl žádost žalobkyně o povolení výjimky z § 25 odst. 6 vyhlášky č. 501/2006 Sb.
26. Podle zdejšího soudu řízení o povolení výjimky z § 25 odst. 6 vyhlášky č. 501/2006 Sb. bylo předběžnou otázkou pro posouzení možnosti dodatečného povolení změny stavby. Jestliže v jeho rámci bylo posuzováno, zda byl stavební otvor povolen a následně projednán v rámci kolaudačního řízení, a žalovaný na tyto závěry odkázal v nyní napadeném rozhodnutí, respektive své závěry zopakoval, nejedná se o nezákonný postup a nelze dovozovat, že se stavební úřad a žalovaný argumentací žalobkyně ohledně stavebního otvoru a skutečnosti, zda byl v minulosti povolen a zkolaudován, nezabývali.
27. Zdejší soud ze správního spisu ověřil, že z dokumentace ke stavebnímu povolení ze dne 28.6.2004, č.j. OÚŠŘ:04/7157/US/1106/Kopd., pro „nástavbu části domu M. X, pozemek p.č. XA, k.ú. X“, ani ze stavebního povolení samotného, neplyne, že by stavba měla zahrnovat stavební otvor s oknem ve 2. NP štitové stěny v objektu rodinného domu M. X směrem k sousednímu domu M. X, osazený dvoukřídlým otevíravým oknem, jak je vyznačen ve výkresu „Půdorys 2. NP – okno v posunuté poloze“ ze dne 26.2.2018, který žalobkyně doložila v podání ze dne 27.2.2018 k žádosti o vydání dodatečného stavebního povolení, a jak jej zjistil stavební úřad při kontrolní prohlídce dne 4.2.2016. Není to možné dovozovat ani z kolaudačního rozhodnutí sp. zn. 06/9479/US/1314 ze dne 22.8.2006, dokumentace skutečného provedení stavby, která byla jeho součástí, ani protokolu o místním šetření ze dne 20.7.2006.
28. Podle zdejšího soudu žalobkyně nijak neprokázala, že stavební otvor byl proveden před vydáním kolaudačního rozhodnutí a zkolaudován, resp. neprokázala, že by po vydání kolaudačního rozhodnutí žádné zásahy do objektu č.p. X v tomto směru nebyly uskutečněny. Hodnocení závěrů kolaudačního řízení správními orgány v nyní projednávané věci je podle zdejšího soudu jednoznačné, zákonné a přezkoumatelné.
29. Zdejší soud považuje za nepřipadnou argumentaci žalobkyně uvedenou v replice, že protokol ze dne 20.7.2006, týkající se místního šetření souvisejícího s kolaudací stavby, není dostatečně podrobný; pro účely nyní posuzované věci je podstatné, že z daného protokolu zcela zjevně plyne, že stavba byla provedena v souladu se schválenou dokumentací a byly v něm byly popsány jednotlivé změny, stejně jako v kolaudačním rozhodnutí sp. zn. 06/9479/US/1314 ze dne 22.8.2006; odkazuje-li žalobkyně na část „nedodělky“ uvedeného protokolu a uvádí, že tato se týká také okna v 2. NP, tak k tomu zdejší soud uvádí, že z předmětné části plyne, že na stavbě byl zjištěn nedodělek – osazení odvětrávání z WC ve 2. NP; neplyne z něj nic relevantní pro nyní posuzovanou věc, a zdejšímu soudu není ani zřejmé, v čem má žalobkyně namítaná „strohost“ uvedené části protokolu ze dne 20.7.2006 svědčit o tom, že by předmětný stavební otvor, který je předmětem v nyní projednávané věci, v době kolaudace existoval.
30. Existenci předmětného stavebního otvoru v době kolaudace neprokazuje ani žalobkyně zmiňovaná skutečnost, že se v protokolu ze dne 20.7.2006 vyskytují rozdíly mezi popisem změn a popisem nedodělků a ani argument, že účelem stavebního otvoru mělo být zajištění

osvětlení ložnice a že pokud by nebylo zajištěno osvětlení dle tehdy platných předpisů, nebylo by možné, aby při kolaudačním řízení stavební úřad změny schválil; tuto skutečnost, související se samotným kolaudačním rozhodnutím, zdejšímu soudu nepřisluší v tomto řízení hodnotit, pouze poznamenává, že ze shrnutí provedeného žalovaným byla místnost ložnice směrem do dvora při kolaudaci osazena oknem, které je ostatně seznatelné i z fotodokumentace obsažené ve správním spisu prvostupňového orgánu, kdy je zřejmé, že v ložnici (místnosti s postelí) se nyní nacházejí okna dvě (čl. 1. 3, 4, a 18 správního spisu stavebního úřadu č.j. 700/16/2300/59). Pokud žalobkyně namítá, že otvor se v současné době nachází v odsunuté poloze, která musela být zřejmá již při kolaudačním řízení, tak podle zdejšího soudu je zcela nepravděpodobné, aby taková část stavby, jakou je dotčený stavební otvor patrný na fotografii, byla při kolaudaci jakkoliv pominuta, nebyla vůbec zmíněna a ani zanesena v dokumentaci. Rovněž, i kdyby došlo k posunutí otvoru s oknem na základě požadavku vlastníka sousední nemovitosti, což ale žalobkyně ničím nedokládá, a i když vlastníci domu č.p. X proti předmětnému stavebnímu otvoru v minulosti nebrojili, nejedná se o okolnosti prokazující tvrzení žalobkyně.

31. Podle zdejšího soudu se žalovaný v napadeném rozhodnutí rovněž vypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobkyně a podrobně zdůvodnil, proč uvedený stavební otvor v minulosti nebyl povolen ani zkolaudován, a zabýval se všemi zákonnými podmínkami pro dodatečné povolení stavby.
32. Zdejší soud tedy neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

33. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, a proto jí nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.
34. Ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení pak zdejší soud rozhodl tak, že nemají právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 24. června 2021

Petr Šebek v.r.
předseda senátu